

[H. C. Hansen.]

gelse er kommet til at indtage samme fremtrædende plads. Jeg tror — og deri er jeg sikker på at have ikke mindst den højtærede finansministers støtte —, at det for saglighedens skyld ville være overmåde værdifuldt, om det skete. Jeg må måske endda håbe, at også den højtærede indenrigsminister vil arbejde derfor.

Den højtærede indenrigsministers gentagelse af legenden om vore store ødelæggelser er der ikke tid til at gå ind på. Jeg har været inde derpå. Den højtærede indenrigsminister ser bort fra Koreakrigen. Jeg gad vide, hvad egentlig finansministeren siger til sin kollega efter dette møde; det bliver et ordentlig forargeligt opgør, der finder sted dér. Man kan dog ikke se bort fra en sådan realitet. Koreakrigen er da ikke nogen lille tilfældighed, noget, som man overhovedet ikke kan tillægge nogen betydning. Det skulle den højtærede indenrigsminister tænke på, når han kommer med sine fortsatte legender om, hvor forfærdeligt det var i vor tid.

Til det ærede medlem hr. Karl Olsen skal jeg kun sige, at de spørgsmål, det ærede medlem har stillet, for den allerstørste dels vedkommende er besvaret gennem de bemærkninger, som jeg på forskellige tidspunkter har gjort. Jeg har kun to bemærkninger til det ærede medlem. Det ærede medlem sagde, at da de konservative var i opposition, vidste de, hvad de ville. Jeg indrømmer det uden videre. Da de konservative kom i regeringsposition, gjorde de noget helt andet. Det kan det ærede medlem udmærket huske. Det ærede medlem sagde endvidere, at socialdemokratiet havde ingen politik. Det ærede medlem må have en lille smule konsekvens i sine bemærkninger. Det ærede medlem polemiserer først mod vort program, vor politiske udtalelse — ganske usagligt synes jeg forøvrigt —, og derefter erklærer det ærede medlem, at vi ingen politik har. Der er ikke meget hold i denne fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Den højtærede udenrigsminister sagde, at da jeg ikke havde knyttet yderligere bemærkninger til hans udtalelser angående øst- og vesthandelen, gik han ud fra, at jeg var tilfredsstillet af hans svar. Jeg må sige, det er med modi-

fikation. Når jeg ikke sagde noget, sidst jeg havde ordet, ligger det i, at jeg forstod på den højtærede minister, at han og regeringen faktisk mener, at den amerikanske Battle-lov begrænser vor handelsfrihed for stærkt. Jeg forstod, at den høje regering har gjort sådanne synspunkter gældende, men jeg forstår også, at det har været uden resultat som på så mange andre områder. Jeg vil hertil gerne føje den bemærkning til ministeren, at der i denne sag kan være enkeltheder, som måske ikke egner sig til drøftelse her, og jeg håber, at fornøden redegørelse i så henseende kan gives i det udenrigspolitiske nævn.

Den højtærede udenrigsminister bekræftede den fremstilling, jeg havde givet af hans udtalelser, da Atlantpagten blev vedtaget. Han havde ikke forudset den udvikling, som er kommet. Nej, netop! Havde denne udvikling været forudset, var pagten nok aldrig blevet tiltrådt, i hvert tilfælde ikke af befolkningen. Her er det så, at den højtærede statsminister tillige med den højtærede udenrigsminister siger, at jeg må dog lægge mærke til, at der ikke er givet samtykke til noget, som ikke har haft et stort flertal i denne sal. Nej, det er der ikke, og det har jeg heller aldrig hævdet, men det, det drejer sig om, højtærede udenrigsminister, er jo, at det er udenrigsministeren, der er leder af landets udenrigspolitik; det er hans skøn, der skal være rådgivende for rigsdagen, og derfor er det også ham, der må bære ansvaret for den sigen ja, som i de sidste tre år for Danmarks vedkommende har ændret pagten til noget helt andet end det, den var, da den blev tiltrådt, formentlig også til noget helt andet, end ministeren selv tænkte sig. Derfor er det denne række af øgede forpligtelser for landet, som ministeren har sagt ja til, vi har ret til at kritisere her i rigsdagen, og det var det, jeg gjorde; så må befolkningen jo dømmе.

Jeg synes ærlig talt ikke, den højtærede finansminister var helt på højde med sig selv i går og i dag; det beklager jeg, for jeg synes altid bedst om ham, når han giver de klare redegørelser, som han sommetider formår. Jeg synes ikke, at finansministerens sammenligning mellem Sverige og Danmark er forsvarlig. Han bruger i dag det udtryk, at Danmark nu har gevinst på råstofprisernes bevægelse. Ja, på bevægelsen det sidste år, men vi har ikke gevinst